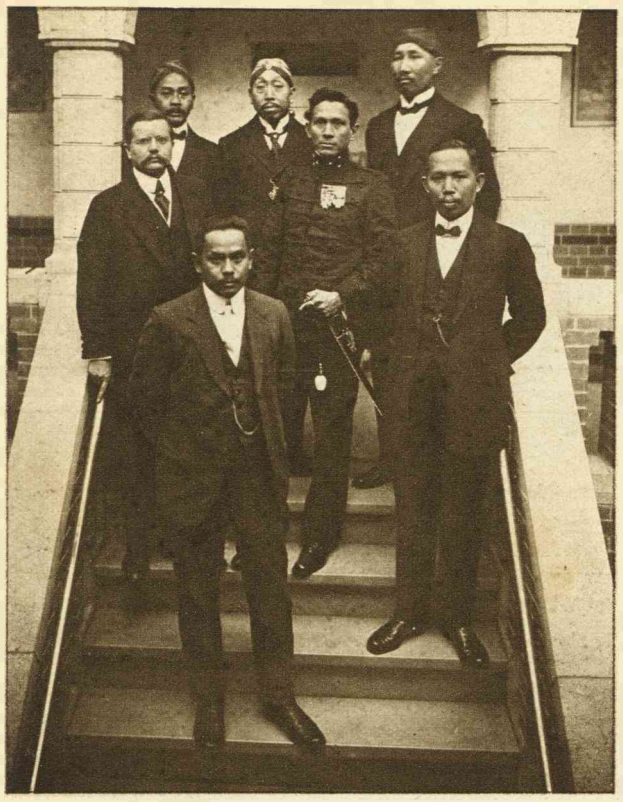

HET COMITÉ „INDIË WEERBAAR".
Te 's-Gravenhage is aangekomen een deputatie van leden van het comité „Indië Weerbaar", dat de motie tot bevordering van de weerbaarheid van Ned.-Indië aan H. M. de Koningin is komen aanbieden. Op onze foto ziet men de leden van het comité; bovenste rij, v.l.n.r: Raden Toem Danoesoegondo, regent van Magelang; Kandjeng Pangeran Koesoemodiningrat, Prins van Soerakarta; Mas Ngabei Dwidjosewojo, leeraar a. d. kweekschool te Djokjakarta. Tweede rij, zelfde volgorde: F. Laoh, Menadonees, vertegenwoordiger van de Persarikata Minahassa; Kap. Rhemrev, kap. bij het Ind. leger; D. van Hinloopen-Labberton, leeraar aan de Bestuursschool te Batavia. Vooraan: Abdoel Moeis, hoofdredacteur van het Maleisch dagblad Kaoem Moeda. (*foto „Rembrandt"*).

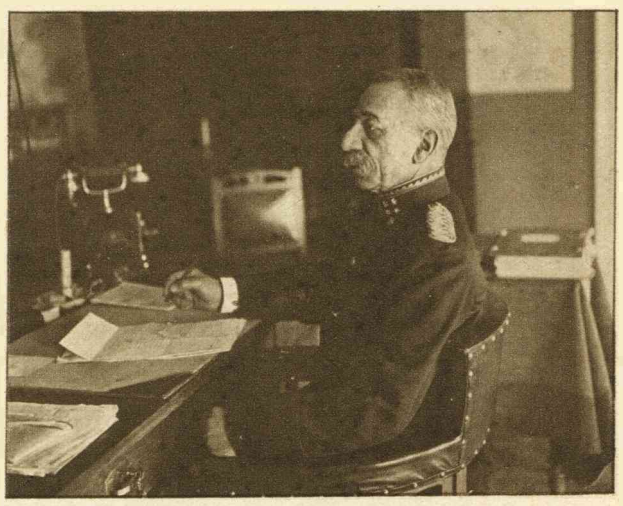
spartelende, kronkelende dier het plat op. Toen, rits, het raam weer neer, en blazende gestotterd: „Ziezoo, dat ongeluk is eruit, en komt er niet weer in. Dat ongeluk,... dat volgens jou geluk aanbrengt. Maar je kan lang wachten. . . ."

Suus vond het jammer, dat het beest zoò eruit gesmeten was. Misschien zou het in zijn angst nu nooit weer terugkomen. Ze keek nog eens het plat op, maar neen hoor, uit de voeten. Nergens een kat te bekennen. . . .

Het was of de stemming na dit voorval er nog op verslechterde. Er werd zoo goed als niet gesproken. Karel was weer gaan zitten in zijn stoel voor de leege tafel, en Suus ging water koken om wat koffie te zetten, want er was nog wat petroleum en er was nog wat koffie. En een kopje koffie is, naar zeggen van oudere menschen — en die zullen het wel weten — een heele troost.

Na een poosje bracht zij den verkwikkenden drank binnen. Beiden dronken er twee, drie kopjes van, maar troosten deed het hun geen zier. Zwijgend en onbeweeglijk bleven ze een tijdlang in hen stoelen ter weerszijden van de tafel zitten, en de schemering daalde reeds. Het was of het vertrek met de twee hongerlijders langzaam, heel langzaam, in den avond omlaag zonk. Een wakkelend schijnsel van een lantaarn, die beneden in de straat stond, vulde het ronde venster met een flauwen schemer. En beiden zaten denkloos te turen naar dien cirkel van grijswitten schemer, als kinderen naar de lichtprojectie van een tooverlantaarn. Maar een beeld verscheen niet op het effen ronde vlak. En zij verwachtten er ook geen.

Maar plotseling. . . ja, daar teekende een figuur zich in den grijzen cirkel af De twee menschen rekten de halzen uit, tuurden, tuûrden . . Het leek een dier. . . Zij poogden beter te onderscheiden,. . . naderden. Het was. . . raad eens, raad eens: het was Tip. Lieve Tip. Zwarte Tip. Mooie Tip. Wijze Tip. Zij keek naarbinnen met groene vonkelende oogappels. Karel en Suus herkenden haar. En toch was er ook iets vreemds, iets anders dan anders aan haar, om haar, bij haar, dat ze niet thuis konden brengen. Suus aarzelde even met een gauwen blik naar Karel, dan opende ze het venster, en, floep, daar sprong Tip met eén zet op de tafel. Uit d'r bek viel, zeker door den schok, een eigenaardig voorwerp op de tafel neer. Het dier wilde het weer oppakken, maar Karel was het voor. Keek. . . . Het was een reusachtig stuk vleesch, door Tip uit de keuken van een der belendende perceelen gestolen. Het licht, waarmede anders heel spaarzaam moest worden omgesprongen, werd voor deze gelegenheid aangestoken. En in het schijnsel daarvan constateerden Karel en Suus, dat de buit een heerlijke, versche biefstuk was, gewafeld, gezouten en gepeperd, kant en klaar om zóó in de pan te gaan.

LUIT.-GEN. H. C. A. NEETESON.
Op 21 Maart a.s. zal het 50 jaar geleden zijn, dat luitenant-generaal H. C. A. Neeteson, inspecteur van den landstorm, op 15-jarigen leeftijd als vrijwilliger bij het Instructie-Bataljon zijn intrede in het leger deed. Wij geven hierbij het jongste portret van den generaal, gemaakt in zijn werkkamer. (*foto „Rembrandt"*.)

Dat deze onder gejuich op het petroleumstel gebakken, en door Karel en Suus verslonden werd; dat Tip er een lekker brok van kreeg, — ik behoef u dat allemaal niet te vertellen. U begrijpt het toch wel. En dat Tip in eer en aanzien werd hersteld, na deze prestatie, vat ge evenzeer.

„Nou, brengt zij geluk aan of niet?" lachte Suus, terwijl zij de malsche beten als wolven verslonden, — „je zult haar toch niet meer de deur willen uitgooien. Je houdt haar nu, al was het uit pure erkentelijkheid. . . ."

„Nou, of ik. . . Ik wou, dat ik een heele kolonie van zulke levensmiddelenvoorzieners had. In elk geval moet Tip er morgen weer op uit. We zullen haar zien af te richten voor de biefstukjacht in de omliggende perceelen. . . ."

Toen de malsche beten waren opgegeten, (in den mond der eters als boter gesmolten waren, zeg maar,) moesten allen wat uitrusten van het geluk. Tip deed het op denschoot van de vrouw. En Karel, die dien middag nog jaloersch op het dier geweest was omdat het in plaats van hijzelf door de vrouw over den kop geaaid werd, liet het dier nu stil op haar schoot liggen, zonder zich in het minst in zijn rechten van wettigen echtgenoot daardoor tekort te achten.

Job Steijnen.

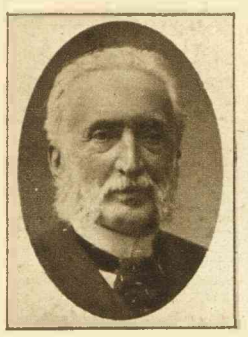

MEVROUW A. WEGERIF-GRAVESTEIN,
de bekende sierkunstenares, vertrok verleden week uit Apeldoorn met het doel in Denemarken, Zweden en Noorwegen een tentoonstellingstournée te houden. Het is in deze tijden zeker een daad van moed en ondernemingsgeest een dergelijke reis te waqen.

Gulden Woorden.

De wereld is een speeltooneel: Elck speelt zijn rol en krijght zijn deel. Vondel.

Het wintert fel, wanneer d'een wolf den ander eet. Vondel.

W. J. H. FURNÉE. †

W. VAN DIJK. †

MR. M. H. HUBER. †

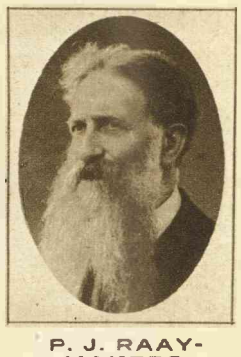
Te 's-Gravenhage is in den ouderdom van 79 jaar overleden de heer W. J. H. FURNÉE, oprichter van de bankiersfirma Furnée & Co., waarvan hij gedurende 44 jaar aan het hoofd gestaan heeft. — In den ouderdom van 38 jaar is te Amsterdam overleden de heer W. VAN DIJK, secretaris van den Nederlanschen Lito-, Foto- en Chemigrafenbond. — Op 74-jarigen leeftijd is te 's-Gravenhage overleden Mr. M. H. HUBER, staatsraad. Tot voor eenige dagen voor zijn dood nam hij nog deel aan de werkzaamheden van dat hooge Staatscollege, waarin hij zitting had sedert 1894.

J. B. W. IDES.

PROF. DR. P. VAN GEER.

P. J. RAAY-MAKERS.

De heer J. B. W. IDES, sinds 1886 aan het Instituut tot Onderwijs voor Blinden te Amsterdam verbonden als leeraar voor piano en zang, heeft als zoodanig onder veel hartelijke blijken van belangstelling zijn eervol ontslag aanvaard. — Den 23sten Maart hoopt de oud-hoogleeraar Dr. P. VAN GEER den dag te herdenken waarop hij vóór 50 jaar het hoogleeraarsambt aanvaardde in de wiskunde, de analytische en beschrijvende meetkunde en de theoretische werktuigkunde aan de Rijksuniversiteit te Leiden. — De heer P. J. RAAYMAKERS, te Overveen, oud-secretaris-generaal van de Rijks-Verzekeringsbank, lid van den Raad van Toezicht van die Bank, commissaris van het Rijkspensioenfonds voor Weduwen en Weezen, herdenkt den 14en Maart zijn 70sten verjaardag.

DE CREMATIE VAN PROF. MR. G. A. v. HAMEL.
De crematieplechtigheid van het stoffelijk overschot van Prof. Mr. G. A. van Hamel, welke verleden week onder zeer veel belangstelling op Westerveld plaats had.

H. M. DE KONINGIN TE EDE.
Dinsdag 6 Maart heeft H. M. de Koningin een bezoek gebracht aan Ede, waar H. M. vergezeld van gen.-maj. Burgers, comm. der 2e divisie, verschillende militaire oefeningen bijwoonde.